

Міцкевича; класиків поезії – Лермонтова і Тютчева, Некрасова і Єршова, Блока і Брюсова, Тихонова, Ушакова, Светлова, Янку Купалу і Якуба Коласа, Бровку і Кулешова, Ісаакяна і Чаренца, Леонідзе й Чіковані, Айні та багато інших.

М. Рильський своїми перекладами з різних літератур будував мости взаємопізнання і взаємозбагачення культур. У його літературній спадщині виявляється щире бажання збагатити культуру рідного слова, «відкрити для нього тисячі вікон у широкий інтернаціональний світ» [2, с.7]. Він писав, що «дійсно всі великі твори старої культури маємо завести до вжитку нашої української мислі, якщо тільки надалі не хочемо залишатись «простаками» й провінціалами, творцями цінностей «для домашнього вжитку» [12, с.7]. Свої погляди на переклад, великий творчий досвід і знання М. Рильський передає у чималій кількості праць, присвячених як загальним проблемам теорії перекладу, так і різноманітним конкретним аспектам перекладацької майстерності, що зібрані у книгах «Мистецтво перекладу», «Проблеми художнього перекладу», («Художній переклад з однієї слов'янської мови на іншу») тощо [5].

Отже, у висновку зазначимо, що інтернаціональне взаємозбагачення культур – це об'єктивна потреба сьогодення. Вона знаходить своє практичне втілення в усіх сферах культурного життя. Розквіт багатонаціональної культури став могутньою рушійною силою духовного розвитку суспільства. Взаємодія культур наповнюється сьогодні новим змістом міжкультурної комунікації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ломидзе Г. Жизнетворящий фактор социалистической культуры. М.: Наука, 1977, с. 9-26.
2. Новиченко Л. Акт найвищої дружби. В кн.: Рильський М. Мистецтво перекладу. К.: Рад. письменник, 1975, с. 5-12.
3. Приходько В.Б. переклад як інтерперетація. Вісник ЖДУ ім. Івана Франка 2004, Вип.16. с. 17-19.
4. Рагойша В. П. Проблемы перевода с близкородственных языков. Минск: Изд-во Белорус, ун-та, 1930. 183 с.
5. Рильський М. Мистецтво перекладу: Ст., виступи, нотатки. К.: Рад. письменник, 1975. 344 с.
6. Русановский В. М. Культура и язык. В кн.: Современные, славянские культуры: развитие, взаимодействие, международный контекст. Киев: Наук, думка, 1982, с. 315-319.
7. Русские писатели о переводе XVIII-XX вв. Л.: Сов. писатель, 1960. 696 с.
8. Словник української мови : В 11-ти т. К.: Наук, думка, 1970-1980.

УДК 378.147:616-053.2

*Зюзіна Л. С., Козакевич В. К., Гасюк Н. І.,
Фастовець М. М., Козакевич О. Б.*

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОПЕДЕВТИКИ ПЕДІАТРІЇ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

В статті обґрунтовано особистісно орієнтований підхід до вивчення пропедевтики педіатрії при дистанційному навчанні. Висвітлені аспекти формування і впливу прокрастинації на результати навчання студентів, зокрема, при написанні історії хвороби та складання підсумкового модульного контролю.

Пропонуються методи подолання даного феномену.

Ключові слова: *особистісно орієнтований підхід, прокрастинація, компетенції, пропедевтика педіатрії.*

The article substantiates the personality-oriented approach to the study of propaedeutics of pediatrics in distance learning. Aspects of formation and influence of procrastination on results of training of students are covered, in particular, at writing of the history of illness and drawing up of final modular control. Methods of overcoming this phenomenon are offered.

Keywords: *personality-oriented approach, procrastination, competencies, propaedeutics of pediatrics.*

В статье обоснован личностно ориентированный подход к изучению пропедевтики педиатрии при дистанционном обучении. Освещены аспекты формирования и влияния прокрастинации на результаты обучения студентов, в частности, при написании истории болезни и сдачи итогового модульного контроля. Предлагаются методы преодоления данного феномена.

Ключевые слова: *личностно ориентированный подход, прокрастинация, компетенции, пропедевтика педиатрии*

Сучасні студенти-медики формують одну з найбільш ініціативних груп нашого суспільства. У обставинах, що склалися, під час пандемії COVID-19, коли виникла необхідність у дистанційному навчанні, багато студентів, зіткнувшись з новим форматом навчання та проблемою нестачі спілкування, новою специфікою взаємодії з викладачем і одногрупниками в режимі відділеного доступу, відчули невпевненість. Майбутні лікарі вже з молодших курсів зіткнулися з проблемами оволодіння необхідними компетенціями та самореалізацією на перших клінічних кафедрах, зокрема пропедевтики педіатрії. Обмеження можливості контактувати з дітьми та їх батьками, опрацьовувати необхідні практичні навички з фізикальних методів обстеження здорових та хворих дітей різного віку накладає певну специфіку ставлення до учбового процесу. Дана ситуація не тільки висвітлює наявність феномену прокрастинації, але й поставила перед викладачами необхідність його подолання.

Інтенсивність розвитку професійної мотивації студентів залежить від багатьох чинників і особистих вподобань, престижності вибраної професії, від того, якою мірою система цінностей фахівця співвідноситься із системою цінностей суспільства, до якого вона належить.

Формування позитивного ставлення до професії педіатра є важливим чинником підвищеної успішності студентів при вивченні пропедевтики педіатрії як однієї з перших клінічних кафедр. Уявлення про майбутню професію, отримання задоволення від навчання, яке має наростати від курсу до курсу – це основні цілі кафедри, яка формує базові клінічні знання майбутнього фахівця.

На ставлення до майбутньої професії, безумовно, впливають педагогічні стратегії, технології та методи навчання. Відкладання навчальних завдань на пізніший термін призводить до постійних боргів за минулі заняття, спроб наздогнати своїх одногрупників, що, як правило, призводить до незадоволеності навчальним процесом, небажання вчитися, академічної неуспішності.

Під професійною мотивацією розуміють сукупність факторів і процесів, які спонукають і спрямовують особистість до вивчення майбутньої професійної діяльності. Особистісна мотивація виступає як внутрішній рушійний фактор

розвитку, професійної освіченості і культури особистості.

Ціннісно-мотиваційна сфера являється основою особистості майбутнього лікаря і визначає спонукаючу сторону пізнавальної діяльності студента як професіонала.

Внутрішня професійна мотивація передбачає задоволення від самого процесу навчання і можливості творчої реалізації. Позитивна мотивація сучасного студента тісно пов'язана із власними досягненнями у вивченні предмету і усвідомлення престижності обраної професії. Але майбутні лікарі стикаються із специфікою медичної професії на практиці – високим ступенем стресогенності, відповідальністю за життя пацієнтів, і в той самий час – низькою оплатою праці, а на 3-му курсі деякі студенти вже працюють у профільних відділеннях.

Академічна прокрастинація, згідно класифікації, запропонованої Н. Мілграмом [4], являє собою один з п'яти видів цього феномену і полягає у відкладанні виконання навчальних завдань і підготовки до підсумкового модульного контролю [2]. У якості провокуючого фактору розвитку прокрастинації виділяється навчання через соціальну мережу, яка відволікає студента від процесу засвоєння знань, що в свою, чергу, знижує його навчальну мотивацію.

Одним з найефективніших способів подолання прокрастинації є застосування методики «управління часом за Франкліном», яка розподіляє справи за ступенем терміновості і важливості на декілька категорій [1].

Студенти усвідомлюють внутрішню потребу зусиль в учбовій діяльності для подолання труднощів, які виникли під час навчання. Академічний успіх для студентів тісно пов'язаний не тільки з результатами при навчанні на кафедрі (захист історії хвороби, успішна здача підсумкового модульного контролю), але й з внутрішнім процесом самореалізації [2, 3].

Від самого початку дистанційної форми навчання кафедра педіатрії №1 з пропедевтикою та неонатологією, почала використовувати синхронну форму навчання. Студенти мали можливість користуватися кейсамим з предмету та мали інформацію, що для успішного засвоєння теми необхідно вивчити не тільки розділи підручника, але й використовувати методичні вказівки та лекційні матеріали, представлені на сайті у вигляді мультимедійних презентацій. Крім того, практичні заняття проводяться в режимі реального часу за допомогою додатків ZOOM, Google class, Viber, Skype. Контроль знань здійснюється за підсумками усного опитування під час проведення відеоконференції, а також за результатами виконання тестових завдань і вирішення ситуаційних задач. В зв'язку з тим, що на період карантину немає можливості спілкування з пацієнтами та демонстрації тематичних хворих, на заняттях надаються дані з історій хвороб тематичних хворих, результати клінічного обстеження, проведених лабораторно-інструментальних досліджень, висновки вузьких спеціалістів. Кожен студент має можливість отримати особисту консультацію викладача у разі виникнення проблем при написанні історії хвороби, підготовці та складанні підсумкового модульного контролю. Якщо студент має певні труднощі з роботою у будь якому додатку, запізнюється з вирішенням поставлених задач на занятті, це, безумовно, призводить не тільки до зниження успішності в період дистанційного навчання, але й значно впливає на мотивацію до вивчення предмету та впевненості у своїх силах. Саме з такими студентами викладачі спілкуються особисто під час дистанційного навчання, пропонується допомога з розрахуванням часу на підготовку до заняття та спілкування у зручному додатку. Після індивідуальної бесіди студенти готові

виконати вимоги, що висуваються кафедрою, і адекватно ставитися як до позитивного результату, так і до наявності виявлених недоліків у виконаній роботі та необхідності їх виправлення.

Висновок. Для подолання академічної прокрастинації необхідно застосувати методики, метою яких являється формування мотивації до вивчення предмету, підвищення впевненості у своїх можливостях, створення навичок ефективності планування в умовах дистанційного навчання, що призводить до регуляції емоційного стану усіх учасників навчального процесу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Джейн Б. Б. Прокрастинація / Б. Б. Джейн, М. Ю. Ленора. – Львів: Видавництво Старого Лева. – 2018. – С.209-240, 333-352.
2. Філоненко М. М. Психологія спілкування / М. М. Філоненко. – Ужгород: Вид. УжНУ «Говерла», 2008. – 414с.
3. Michinov N. / N. Michinov, S. Brunot, O. L. Bohec, J. Juhel, M. Delaval Procrastination, participation, and performance in online learning environments // Computers & Education. – 2011. – № 56. – P.243-252.
4. Milgram N. / N. Milgram, R.Tenne. Personality correlates of decisional and task avoidant procrastination. European Journal of Personality. – 2000. – №14. – P.141-156.

УДК 378.147.091

Ищенко О.Я.

Львівський національний аграрний університет

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

У статті розглядаються основні підходи до розробки освітніх програм. Ці підходи включають розуміння основних принципів створення такої програми, а саме: присвоєння її елементам кредитів ЄКТС, складання профілю програми; формування у самих викладачів професійно-педагогічної компетентності, вміння використовувати теоретичні знання, розуміти роль національних і галузевих рамок кваліфікації, професійних і освітніх стандартів.

Автор робить акцент на відповідальності кожного викладача, який повинен знати, як визначаються результати навчання і як формуватимуться освітні програми. В статті пропонуються основні стадії розробки освітньої програми, а також подається типова структура профілю програми.

Ключові слова: *освітні програми, профіль освітньої програми, студентоцентричне навчання, компетентнісний підхід, ЄКТС.*

The main approaches to the study program design have been considered in the paper. These approaches include the understanding of main principles of the study program design, i.e. allocation of ECTS credits, designing the study program profile, acquiring professional and pedagogical competence by the academic staff, ability to apply theoretical knowledge, understand the role of national and branch qualification frameworks, professional and educational standards. The authors focuses on the responsibility of every lecturer who should know how to determine learning outcomes and to use them in the designing a study program. The main stages for study program design and the study program profile have been presented.

Key words: *study program, study program profile, student centered education, competence approach, ECTS.*

В статье рассматриваются основные подходы к разработке